

DZIENNIK URZĘDOWY

Wyższego Urzędu Górniczego

Katowice, dnia 4 października 2012 r.

Poz. 42

DECYZJA Nr 10

PREZESA WYŻSZEGO URZĘDU GÓRNICZEGO

z dnia 3 lutego 2012 r.

w sprawie funkcjonowania systemu stałych dyżurów w urzędach górniczych¹⁾

Na podstawie § 2 ust. 1 oraz § 5 ust. 1 pkt 2 zarządzenia nr 52 Ministra Środowiska z dnia 6 września 2011 r. w sprawie tworzenia i funkcjonowania systemu stałych dyżurów (Dz. Urz. MŚiGİOŚ Nr 3, poz. 49) postanawia się, co następuje:

§ 1. 1. Stały dyżur, o którym mowa w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 21 września 2004 r. w sprawie gotowości obronnej państwa (Dz. U. Nr 219, poz. 2218), utworzony w Wyższym Urzędzie Górniczym decyzją nr 17 Prezesa Wyższego Urzędu Górniczego z dnia 19 czerwca 2009 r. w sprawie utworzenia stałych dyżurów w urzędach górniczych (Dz. Urz. WUG Nr 8, poz. 55), funkcjonuje w formie całodobowej służby dyżurnej, pełnionej w ramach struktury służby dyspozytorskiej pogotowia technicznego Wyższego Urzędu Górniczego, działającej na podstawie zarządzenia nr 10 Prezesa Wyższego Urzędu Górniczego z dnia 2 lutego 2012 r. w sprawie trybu wykonywania czynności inspekcyjno-technicznych przez pracowników Wyższego Urzędu Górniczego (Dz. Urz. WUG poz. 37).

2. Zasady oraz warunki uruchamiania i funkcjonowania stałego dyżuru w Wyższym Urzędzie Górniczym są określone w „Instrukcji Stałego Dyżuru w formie Całodobowej Służby Dyżurnej”, opracowanej na podstawie § 7 ust. 2 zarządzenia nr 52 Ministra Środowiska z dnia 6 września 2011 r. w sprawie tworzenia i funkcjonowania systemu stałych dyżurów.

3. „Instrukcja Stałego Dyżuru w formie Całodobowej Służby Dyżurnej” jest przechowywana i udostępniana do wglądu przez Samodzielne Stanowisko do spraw Ochrony Informacji Niejawnych, Obronności i Zarządzania Kryzysowego.

§ 2. 1. Stałe dyżury, o których mowa w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 21 września 2004 r. w sprawie gotowości obronnej państwa, w:

- 1) okręgowych urzędach górniczych,
- 2) Specjalistycznym Urzędzie Górniczym

— utworzone w tych urzędach decyzją nr 17 Prezesa Wyższego Urzędu Górniczego z dnia 19 czerwca 2009 r. w sprawie utworzenia stałych dyżurów w urzędach górniczych, funkcjonują w formie punktu kontaktowego działającego w godzinach pracy urzędu w oparciu o wyznaczone stanowisko pracy, a po godzinach pracy urzędu w oparciu o domowy dyżur telefoniczny, sprawowany przez co najmniej 2 wyznaczonych pracowników, w ramach struktury pogotowia technicznego urzędu górniczego, na podstawie zarządzenia nr 11 Prezesa Wyższego Urzędu Górniczego z dnia 3 lutego 2012 r. w sprawie trybu wykonywania czynności inspekcyjno-technicznych przez pracowników okręgowych urzędów górniczych oraz Specjalistycznego Urzędu Górniczego (Dz. Urz. WUG poz. 38).

2. Zasady oraz warunki uruchamiania i funkcjonowania stałego dyżuru w okręgowych urzędach górniczych oraz Specjalistycznym Urzędzie Górniczym są określone w „Instrukcji Stałego Dyżuru w formie Punktu Kontaktowego”, opracowanej na podstawie § 7 ust. 3 zarządzenia nr 52 Ministra Środowiska z dnia 6 września 2011 r. w sprawie tworzenia i funkcjonowania systemu stałych dyżurów.

¹⁾ Formy stałych dyżurów, o których mowa w niniejszej decyzji, zostały uzgodnione w dniu 1 czerwca 2009 r. z dyrektorem komórki organizacyjnej Ministerstwa Środowiska właściwej w sprawach obronnych.

3. „Instrukcja Stałego Dyżuru w formie Punktu Kontaktowego” jest przechowywana i udostępniana do wglądu przez dyrektora urzędu górniczego albo upoważnionego przez niego zastępcę.

§ 3. Decyzja wchodzi w życie z dniem podpisania.²⁾

Prezes Wyższego Urzędu Górniczego:
Piotr Litwa

²⁾ Niniejsza decyzja była poprzedzona decyzją nr 17 Prezesa Wyższego Urzędu Górniczego z dnia 19 czerwca 2009 r. w sprawie utworzenia stałych dyżurów w urzędach górniczych, która utraciła moc z dniem 6 września 2011 r.